

PATHFINDER

číslo 2 roku 2010

Dětská bohoslužba v Břeclavi

Můj táta

Historie KP

Múzička 2009

MÚZIČKA 2009

V sobotu 24. októbra sa v Lučenci konal 0. ročník hudobného festivalu pre deti a mládež zo stredného a západného Slovenska. Každé prihlásené mesto sem prišlo ukázať, čo si na festival pripravilo.

Tak ako to väčšinou býva, najviac bolo piesní. Ale my (dievčatá zo Zvolena) sme sa rozhodli pre malé oživenie programu niečím, čo ešte asi nikdy na Múzičke nebolo – židovským tancom. A naši najmenší Zvolenčania si pripravili scénu o Jonášovi, v ktorej samozrejme nemohli chýbať piesne. Lučenecká mládež predstavila zopár piesní zo svojho pripravovaného spevníka. Ich piesne, ale aj piesne ostatných boli „chytľavé“ a veľmi pekne pripravené a prezentované. Predovšetkým malé deti vystupovali s obrovskou radosťou, navyše bez trémy a strachu, že niečo pokazia. Myslím, že všetci podali stopercentný výkon a svojimi vystúpeniami potešili nielen ostatných, ale najmä Boha. A keďže témou tohtoročnej Múzičky boli darčeky, Danko Komora si pripravil krásnu kázeň, pri ktorej sa zabavili hlavne deti, lebo si pre ne pripravil aj zopár hier. Z každého zboru bola určená jedna súťažná dvojica. Všetky hry sa bodovali a po sčítaní bodov všetci dostali darčeky. A z darčiekov sa mohli tešiť aj oslávenci, ktorí mali narodeniny v októbri.

Počas celého programu bola na pódiu postavená škatuľa, ale nikto nevedel, čo je v nej. Moderátori sa vždy opýtali účinkujúcich, čo je podľa nich v tej škatuli a koľko toho je. Zazneli rôzne odpovede, ale správna bola len jedna. Po tom, čo sa zistilo, že je v nej ovocie, bolo to už ľahšie. Boli v nej jablká a hrušky. A naši najmenší zo Zvolena boli počtom najbližšie ku skutočnosti. Tipovali, že je tam spolu 100 jabĺk a hrušiek. V skutočnosti ich bolo okolo 200. Súťaž teda vyhral Zvolen a pretože by sme celý obsah škatule sami nezjedli, rozhodli sme sa podeliť s ostatnými. A tak si tento darček vychutnali skoro všetci.

Veľké poďakovanie patrí organizátorom, ktorí to zvládli skvele. A ďakujeme aj za výborný obed, ktorého bolo treba navariť dosť veľa.

Celá sobota bola perfektná, pretože sme ju prežili s našimi priateľmi, a hlavne s Bohom, bez ktorého by toto všetko nemalo zmysel. Takže sa tešíme na ďalší rok.

МАТКА

MŮJ TÁTA

Všichni dobře známe modlitbu „Otčenáš“. Název modlitby je odvozen od prvních slov modlitby, kterou Pán Ježíš učil učedníky. Oslovení Boha, Stvořitele, je vyjádřeno velmi osobně. Otče náš. Nejosobnější vztahy prožíváme v rodině nebo v přátelství. Ježíš oslovil Boha tak, jak to nikdo předtím neudělal. V minulosti měli Židé dokonce obavu Boha oslovovat. Dnes by pro nás bylo srozumitelnější oslovení „tatínku, táto“.

Ježíš nám představuje tu nejvyšší Bytost ve vesmíru jako rodiče. Z toho vyplývá pro mne jako rodiče velká odpovědnost. Aby naše děti mohly dobře pochopit Boha jako svého tátu, potřebují mít kvalitní rodinné zázemí. Je mnoho dětí, které nemají dobrou zkušenost se svojí rodinou. Někde chybí táta, jinde máma. Také se stane, že chybí rodiče oba.

Bůh ví o složité situaci, ve které se nacházíme, ať jsme dětmi, nebo rodiči. A je jedno, kolik nám je let. Učí nás mnoha způsoby vnímat jeho péči a lásku. Tím nás učí být lepšími dětmi i rodiči.

Mám pro vás, děti, otázku: „Jak si představujete toho nejlepšího tátu?“

Možná přijdete k závěru, že to není ten, co mi kupuje drahé dárky a nic mi nezkazuje, ale že nejlepší tatínek je ten, který mne má opravdu rád. Udělá si na mne čas, prožívá se mnou dobré i zlé, umí mne s láskou napomenout i potrestat, stará se o mne a pomáhá mi.

Nemyslete si, tátové a mámy to nemají lehké. Pořád se učí, stejně tak jako vy, děti. Pán Bůh je tatínkem i nás rodičů.

Asi desetiletý chlapec byl doma od rodičů potrestán za zlobení. Rozhodl se, že z domu odejde, protože takové rodiče nechce. Vzal si několik rohlíků a odešel, aniž by někomu řekl, kam jde. Když se venku setmělo, nějak se to v něm začalo svírat. Nejdříve přišla úzkost a potom strach. Najednou se rozhodl. Vrátil se domů. Přišlo mu to vše líto a rozplakal se.

Byla už pořádná tma, když přišel zpátky domů. A měl velké štěstí – tatínek byl v garáži a maminka u sousedů, a proto si ani nevšimli, kdy jejich syn přišel domů. Doma ho čekala dobrá večere a teplá postel. Než šel spát, tak ho tatínek s maminkou objali, jako by si ani nepamatovali, že před pár hodinami zlobil. Usínalo se mu moc dobře, protože měl tu nejlepší maminku a tatínka na světě.

Máme opravdu toho nejlepšího tátu na světě.

Děkuji Ti, můj nebeský Táto, za Tvou starost a také za to, že nám odpouštíš a miluješ nás stále, jako bychom nikdy nezlobili.

KAREL S.

Ahoj,

máš hlad? Nemyslím, jestli ti kručí v žaludku, ale jestli „máš hlad“. Chápeš? Nasytil ses dnes chlebem Božím? Pokud ne, tak mám tady pro tebe pěkně vypečenou 6. kapitolu Markova evangelia. A pokud jsi už dnes „jedl(a)“, tak ti nabízím takový zákusek. Jistě pro tebe bude tato kapitola sladkou tečkou za dobrým „obědem“.

Už jsme skoro v polovině Markova evangelia, a já jsem se rozhodla, že odměním jednoho z vás, který pečlivě studuje, vyplňuje a posílá své odpovědi. V kruhu mé rodiny jsem si dovolila vylosovat výherce, tedy spíše výherkyni – MÍŠU DOBEŠOVOU. Míšo, gratulujeme! Očekávej od nás dáreček.

No a vy ostatní netruchlete! Máme před sebou ještě dost kapitol. Takže studujte a pište! Třeba jednou vylosujeme právě tebe!

A - Kolik měl Ježíš učedníků?
B - Kolik mužů bylo nasyčeno pěti chleby a dvěma rybami?
C - Jak jinak můžeme říci „učedníci“? (v. 30)
D - Původní Ježíšovo povolání.
E - Kterou část oděvu měli mít učedníci s sebou na cestu?
F - Město, ve kterém Ježíš vyrostl.
G - Kolik peněz měli učedníci na nákup chlebů?
H - Město, kde Ježíše poznali, sotva vystoupil z lodě.
I - Žena, která dala zabít Jana Křtitele.
J - Kolik koší chlebů zůstalo?
K - Učedníci byli v lodi na moři, když uviděli Ježíše, jak k nim...
L - Jediný živočich, o kterém se píše v této kapitole.

- E - Kterou část oděvu měli mít učedníci s sebou na cestu?
H - Město, kde Ježíše poznali, sotva vystoupil z lodě.
I - Žena, která dala zabít Jana Křtitele.
B - Kolik mužů bylo nasyčeno pěti chleby a dvěma rybami?

Teď už se ale začtěme do 6. kap. Marka.

1. Dvě města mají velmi podobná jména, ale lidé jsou naprosto odlišní. V jednom jen o Ježíši uslyšeli, nosili mu nemocné z široka daleka. V tom druhém (Mt 2,23) byl kamenem úrazu, nemohl tam učinit skoro žádný mocný čin. Která jsou to města?
2. Jak se jmenují Ježíšovi bratři?
 - a) Šimon, Matouš, Juda, Ondřej
 - b) Jakub, Šimon, Josef, Juda
 - c) Josef, Juda, Ondřej, Jakub
3. Napiš seznam věcí, které si učedníci měli vzít s sebou, když je Ježíš po dvojicích poslal do světa.
4. V jaký den umřel Jan Křtitel? (v. 21)
5. Ježíš (viz tajenka/tajnička)

JADV

J - Koľko košov chleba ostalo?

C - Kam Ježíš prikázal učeníkom preplaviť sa?

I - Žena, ktorá chcela zabiť Jána Krstiteľa.

A - Pôvodné zamestnanie Ježiša.

B - Iný názov pre učeníkov (v. 30).

F - Ježíšova otčina (domovina, domov)

D - Za koho považovali Ježiša?

E - Ktorú vec si mali učeníci zobrať so sebou na cestu?

H - Mesto, kde Ježiša poznali, sotva vystúpil z lode.

L - Jediný živočích, o ktorom sa píše v tejto kapitole.

G - Koľko peňazí mali učeníci na nákup chlebov?

K - O kom si Herodes myslel, že vstal z mŕtvych?

HISTORIE KP

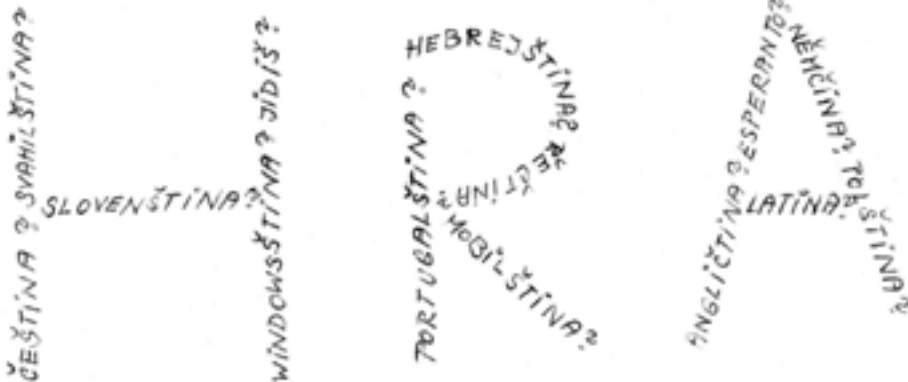
Pokračování z minulého čísla...

SECOND SERVICE

Právě ze sboru v Santa Anně pocházel John Hancock. Chvilé prožité s kamarády v oddílu se natrvalo vepsaly do jeho paměti. Když byl povolán do služebnosti vedoucího oddělení mládeže v jihovýchodní Kalifornii, okamžitě se pustil do díla. Vodítkem mu byla vlastní zkušenost, základem osvědčený skautský systém výchovy. Za vzor zvolil odvážného pathfindera, tedy průkopníka, zvěda, který jde o krok před ostatními a hledá stezku v pustině. Výchovným prostředím je pro něj malý kolektiv vrstevníků, příroda a myšlenky Bible. Cílem je harmonický rozvoj schopností tělesných, duševních i duchovních, jak to vyjádřil v navrženém znaku, rovnostranném trojúhelníku.

Od roku 1949 je tu Klub Pathfinder, který je odpovědí adventistů na potřeby a touhy dětí a mladých lidí v rozličných částech světa. Je tu způsob, jakým můžeme předat dětem obsah své víry jazykem, kterému rozumějí.

A jaký je to jazyk? Angličtina? Svahilština? Windowsština? Je to prostší. Je to...!

Pokračování v příštím čísle...

K4

Tentokrát bude představování oddílu trochu netradiční. Rozhodla jsem se otisknout dopis, který mi přišel, když jsem prosila jeden oddíl, aby mi poslal jejich představení. Možná i některé další oddíly zažívají podobné období a tento dopis může být pro mnohé z nás povzbuzením.

JADV

Ahoj!

Ďakujem za mail. Už dávno som sa chystal napísať, ale situácia v oddieli sa zmenila. Ale po poriadku.

V oddieli pracovali tri družiny: sýkorky, Horec a Robinzoni, asi 30 detí. Dvakrát týždenne sme mávali schôdzky, dvakrát mesačne výlet, dvakrát mesačne výpravu, trikrát ročne tábor... Oddiel „šlapal“ na plné obrátky. Cez sponzorov vybavil pre svojich členov spacáky, batohy, tábornický výstroj, topánky...

Potom ale prišiel čas, ktorý opisuje aj Foglar, a bola zrušená najprv družina Horec a neskôr aj sýkorky. Aj medzi Robinzonmi nastali veľké výmeny. Ako ďalej? Odpoveď prišla sama. Dcére (radkyni) sme kúpili psa. Brávali sme ho na akcie a práve cez neho sme sa dostali k deťom a mládeži – majiteľom psov. Hneď nás bolo vyše 20 a pridalo sa aj zopár dospelých. Začal sa výcvik psov, ale aj psovodou. Podnikali sme spoločné akcie (víkendy, vychádzky), vznikli prvé priateľstvá. Začali sme organizovať aj prvé súťaže, na ktoré prichádzali deti a mládež z celého Slovenska. Keď sme sa po roku na reflexiu pýtali všetkých, prečo vlastne chodia, odpoveď znela: kvôli ľuďom. Psy boli už len prostriedkom. Ale aj to malo svoj koniec. Deti po troch rokoch prestalo baviť. Dostali sa do puberty a na čas (verím, že na krátky) ich zaujalo niečo iné (pravdepodobne nič – to je totiž in). Ostala mládež po puberte. A tak sa venujeme im. Robíme spoločné akcie – rafty, pálavy, hory, jaskyne, preteky...

Je dobré zaspomínať si, aké to bolo. Žiaľ, doba sa veľmi rýchlo mení a s ňou aj ľudia. Veľmi sa trápime nad prístupom rodičov k deťom (povinné sedenia doma počas víkendov, aby bola rodina aspoň chvíľu spolu). Rodičia po ťažkom týždni vyspávajú a deti majú zapnutý počítač, televízor a podobne. Hlavne, že sú spolu! Na druhej strane vieme, že Pán vidí, že sme pripravení, a On už nájde spôsob aj čas.

Ešte som zabudol napísať, že väčšina našich detí prichádzala z iných cirkví (katolíci, evanjelici, baptisti...).

A čo na záver? Nikdy to nebude také isté, ako predtým. To povedal aj pán Foglar. Ak je nám za tým ľúto, je to dobre. Niečo sme tu zanechali. Ale musíme byť pripravení a počúvať Pánov hlas, keď nás znovu povolá.

Pazo „KONGO“ Macák

DĚTSKÁ BOHOSLUŽBA V BŘECLAVI

Tak je za námi zase jedna speciální bohoslužba, na které se podílely naše děti a také kamarádi a přátelé našich dětí. Celým dopoledním programem se prolínalo heslo **NASAĎ SI RŮŽOVÉ BRÝLE**. (Růžové ne jako symbol naivity, ale jako symbol optimizmu, přátelství, naděje, lásky...)

V první části dopoledne se děti podle svého uvážení rozdělily do skupinek, z nichž každá nesla název imaginárního městečka v ráji. Ve skupinkách pak různým způsobem vyjadřovaly, na co se v nebi těší. My v Mrňouskově jsme s nejmenšími tvořili koláž a přišli jsme k závěru, že nejvíc na „pánbucha“.

Starší děti se mohly realizovat v městečkách, jako např. divadelní Maňáskov, soutěžní Ráj vítězů, hudební Notička, studijní Zlatý Jeruzalém, bohémský Maňános a nejpoblábnější se jevílo protestantské městečko, kde diskuze na téma „proč nechci být v nebi“ skončila překvapivě, neboť i ti nejvzpornější si přiznali, že také chtějí do nebe.

Balzámem na duši pro malé i velké byla přestávková hra „Záleží mi na tobě“, kdy si děti i dospělí mezi sebou vyměňovali náramky přátelství s heslem **ZÁLEŽÍ MI NA TOBĚ** nebo **JSI MI SYMPATICKÁ/Ý** a za odměnu pak ještě získali plod lízátkovníkového stromu života.

Celé dopoledne završilo krátké, výstižné a vtipné kázání bratra Luboše, během kterého každý z nás získal dárek – opravdové růžové brýle :-). A po občerstvení ducha jsme nasýtili i tělo společným výborným obědem. Večer jsme se vyřádili v bazénu.

H. M.

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz